

ŞUŞAM MƏNİM

Sinəsi qabarıq,
nağıllardan gəlmiş
pəhləvandır
Şuşam mənim;
Mərdliklə, gözəlliklə
qoşam mənim.
Azərbaycan torpağının
nur parçası.
İncə mahnılar yuvası,
Pənahların yadigarı,
Alagözlü,
qarasaçlılar diyarı
Səndə Cabbarın, Seyidin,
Nəvvabın, Üzeyirin, Bülbülün,
neçə-neçə nəğməkarın,
qoç igidin
nəğməsi var,
nərəsi var.
Könüllərdə
neçə-neçə mahnıların
zümzüməsi,
sözü qalıb,
Sənin doğma torpağında
neçələrin gözü qalıb.
Vətən adlı doğma yurddan
püşk olarmı?!
Pay olarmı?!
Yüz bir şəhər adı çəkim,
Gözəllikdə,
biri sənə tay olarmı?!
hər qarışın şair qızın
Natəvandan xəbər verir
Sən nəğmələr beşiyisən,
sən muğamlar keşiyisən.
Bəd əməllərin kükrətdiyi

alovlardan diri çıxdın.
Ey Səməndər – Həyat quşu!
Tarixindən səhifədir
hər enişin,
hər yoxuşun!
Torpağın da,
ləçək-ləçək çiçəyin də,
pıçıl-pıçıl yarpağın da
xəbər verir
ibrət dərsi bu olmuşu.
Tarixdə baş əyməmişən
bir fatehə, müxənnətə
Bir qonşunun, bir qonağın
könlünə də dəyməmişən.
Alqış sənə!
Bu qüdrətə!
Doğma yurdum,
gözəl Şuşam.
Fəsil-fəsil görüb səni,
Doyum-doyum gəzib
dağı, göy çəməni
yənə səndən doymamışam.
Haqqım vardır
şer, əmək diyarına
bəstə-bəstə mahnı qoşam.
Tarix sənin
torpağında, daşındadır,
hər yan-yörən,
hər dolayın,
hər cığırın
Azərbaycan – Vətən dadır.
Dost gözüylə sənə baxan
hər kəs əziz qonağındır.
Sənə əyri baxanları
qəzəbinlə külə döndər,
yaxıb-yandır.
Dünənində

Qəhrəmanlıq zirvəsi var,
Bu günündə
dostluq, ülfət havası var.
Bu gün aləm səndən alır
Vaqiflərin sorasını.
Sən yandırdın neçə-neçə
milli sənət çıraqını.
Cıdır düzü
şəfəqlərə boyananda
səhər-səhər,
Qoynundakı
hündür qatlı binalarda
çiçəklənir pəncərələr.
Öyünürəm
tarixinlə,
bu gününlə
Vətənimin şəfa yurdu,
məni dinlə!
Səni birçə dəfə görə,
bir könlədən, min könlə
sənə aşiq, bənd olmuşdur,
Qarabağın yaraşığı!
Sənə saysız nəğmə qoşub
neçə-neçə el ozanı,
el aşığı.
Yüz bir tərif desəm, azdır
bu gününə;
qoynundakı toy-düyünə.
Nəğmələrin qanad çalır
Bakıya da, Şirvana da,
qədim əziz Gəncəyə də.
“Nankor” dedim
bu gününə xor baxana,
səndən küsüb inciyənə.
Üz tuturam sizə sarı
Vətənimin allı-güllü
əlvan-əlvan çiçək xallı,

göy dağları!
Kirsin sərin mehi gəlir,
sığallanır Cıdır düzü.
Dan yerindən qalxan günəş
xəbər verir,
zəfər dolu bir gündüzü.
Danış-danış Cıdır düzü,
Nə zamandan qalıb səndə,
sərt qayalı daş sinəndə,
ağ köpüklü köhlənlərin
qaynar, iti
nal imzası!
İgidlərin
cıdır izi.
Sən mətanət, mərd dostluğun
səngəri, həm qalasısan.
Kim nə deyir, desin,
Sən beləsən,
bu adla da qalasısan
Köhlənlərin su içdimi
şair qızın bulağından?
Maral, cüyür ürküşdümü
tərulanların qıy vuranda
sürülərin oylağından?
Tarixinlə öyünürəm.
Bu gününlə sevinirəm.
Fərəhinlə fərəhliyəm.
Yorulmaram,
gəlhagəlli,
incə telli
büsətindən yüz gün deyəm.
Şuşam mənim!
Mətanətlə, dəyanətlə
səxavətlə qoşam mənim!